

Punkt paa Falsterbanen" skulde blive udstemte. — Endelig er der en anden Sag, som jeg vil henlede den ærede Minsters Opmærksomhed paa, nemlig, at de Fund, der muligens maatte gjøres ved Anlægget af Banen paa Lolland, der har saa stor Rigdom paa Kæmpehøje og andre Oldtidsminder, maa af Koncessionshaveren udfædte og uden Erstatning blive afleverede til vore egne videnskabelige Samlinger.

Formanden: Det ærede Medlem omtalte, at han muligens vilde tage sit Endringsforslag tilbage, men, forsaavidt jeg forstod det ærede Medlem ret, har han ikke taget det tilbage!

Chr. Pedersen: Saa fremt den ærede Driftfører maatte bekvemme sig til at tage sit Forslag om de 200,000 Rd. p. Banen tilbage, vil jeg ogsaa tage mit Forslag tilbage.

Indenrigsministeren: Det Hensyn, som bevegede det høje Thing til ved 3die Behandling at henvisse Sagen til et Udvalg, er jeg saa heldig at kunne hvidtyglove, det jeg uden nogenformelt Forbehold skal udtale, at jeg tiltræder Forslaget under Nr. 13, om jeg end maatte kunne have ønsket, at man ikke havde opstillet Tilførsel som en af Betingelserne for Koncessionen; men ligesom det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Friederissen) anser jeg dette for en Sag af ikke stor Betydning, og jeg skal derfor anbefale Thinget at vedtage dette Forslag. — Det andet Hensyn, der blev gjort gjældende ved Sagens afbrudte 3die Behandling, var Spørgsmaalet om Kurstab, og da Udvalget nu har fundet en Form, der ikke lægger mig de Hindringer i Veien, som et tidligere foreliggende Forslag i samme Retning gjorde, skal jeg ikke have Nogen at erindre imod, at Forslaget under Nr. 8 vedtages. — Forslaget under Nr. 10 anser jeg for at være temmelig overflødig, idet det nemlig slet ikke bestemmer Udset, end hvad det alligevel vilde være slet, men jeg kan selvfølgelig ikke have Nogen imod, at det optages i Loven. — Hvad det Sag angaar, der er bleven fremdraget i Udvalget, nemlig Spørgs-

maalet om den Lollandste Banes Forhold til den falsterke, da er det selvfølgelig en Sag, som heller ikke har kunnet undgaa min Opmærksomhed, og medens jeg ikke har haft nogen Anledning til at nære nogenformelt Frygt for den Mulighed, som det ærede Udvalg har ment, at der kunde være for, at der blev et Lollandst, et falsterk og et Sjællandst Selskab, idet jeg anser det for givet, at den Lollandste og den falsterke Baner vil faae een og samme Eier, saa følger deraf dog ikke, at de to Baner nødvendigvis skulde stilles paa samme Maade lige overfor Staten. Jeg erkjender, at Spørgsmaalet er løst paa den heldigste Maade ved, at Udvalget har foreslaaet at medoptage Falsterbanen under Statens Garanti, og jeg tror ikke, at man let skal kunne paavise, at der gennem den Del af Anlægskapitalen til denne Baner, som her er foreslaaet garanteret, skulde kunne opstaa nogen Risiko for Statens Vedkommende. Forsaavidt nemlig Banen gjøres til en Del af en gennemgaaende Baner, vil der høist kunne gives en Rentegaranti for 400,000 Rd. for en Baner, som det har kostet 750,000 Rd. at anlægge, og i det Tilfælde, at den ikke bliver en saadan Del af en gennemgaaende Baner, vil der kunne gives Garanti for 300,000 Rd. af Anlægskapitalen eller for den hele Kapital, imod at der stilles en Forsterkningsfond af 20 pCt. Jeg finder at allerede den Anlægsfum, for hvilken Garantien skal beregnes, er noget for lav, og jeg skal her tillade mig at bemærke, at forsaavidt jeg i Udvalget er gaaet ind paa den foreslaaede Forandring, saa var det under en ganske anden Forudsætning, idet der nemlig den Gang foreslaaet formuleret trykt Endringsforslag, som gik ud paa, at Garantien kunde gives for indt. 600,000 Rd., hvilket aabenbart er noget ganske andet, end naar man nu har forandret det til, at Anlægskapitalen for Falsterbanen ikke maa anslaaes til en større Sum end 600,000 Rd., for hvilke der kun kan være Spørgsmaal om at beregne en Garanti enten for $\frac{1}{2}$ eller for Halvdelen eller, naar der stiftes en Forsterkningsfond, for det hele Beløb (Midvisgelse af Berg). — Den ærede Driftfører tvivler, hvis han ønsker at se det mig præsenterede Udkast til Betænkning